

รสวรรณคดี

๑.เสาวรสจนี้ คือ บทชมความงาม

ถึงโฉมองค์อัครลักษมี พระสุรัสวดีเสนาหา

สิ้นทั้งไตรภพจบโลกา จะเอามาเปรียบไม่เทียบ
บทัน

๒.นารีปราโมทย์ คือ รสแห่งรัก

ตัวพี่มิได้ลวนลาม
อาความสิ่งนี้มิได้

จะถือเ

สาวสวรรค์ขวัญฟ้าใจ
รักจะฟังแต่ไมตรี

พี่เ

๓. พิโรธวาหัง คือ บทโกรธ

บัดนั้น

นนทกน้ำเ

๒ ๒

จแกลวกลา

กริ้วโกรธร้องประกาศตวาดมา

อนิจจาชมเหงเล่นทุกวัน

๔. สัลลาบังคพิสัย คือ
รสแห่งความเศร้าโศก

๕ ๒
พระองค์ผู้ทรงศักดิ์ดาเด
ช ไม้โปรดเกศแก๊ซ
๑ ๒
บาทศรี

กรรมเวรสิ่งใดดั่งนี้

ทูลพลางโตก็รำพัน